

Arrest

nr. 327 397 van 28 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Chaussée de la Croix 8
1340 OTTIGNIES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 26 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. HENRION en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 13 oktober 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 14 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Oostenrijk op 22 september 2022 (Eurodac).

1.2. Er werd een voogd aangesteld door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie vanwege verzoekers minderjarigheid, die van rechtswege eindigde eind april 2025.

1.3. Op 26 augustus 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 27 augustus 2024 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 14/10/2022

Overdracht CGVS: 12/06/2023

U had op 3 januari 2024, van 09.16 tot 11.57 uur, een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Uw advocaat, meester Anne Duchez loco meester Valérie Henrion, en de vervangende voogd A.M. voor uw voogd H.K. waren bij dit onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, te behoren tot de pashtounbevolking en geboren te zijn in het jaar 2007. Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit het dorp Solanak in het district Mahmoud Raqi van de provincie Kapisa. U ging gedurende 11 jaar naar school en werkte daarnaast als landbouwer.

Zo'n 2,5 à 3 jaar voor de machtsovername vielen de taliban jullie aan. Uw vader en oom waren gewapend en verdedigden zich. U raakte gewond aan uw been door een kogel en uw paternale neef werd doodgeschoten. Zowel uw vader als uw oom en uw neef werkten op dat moment voor het nationale leger. U vermoedt dat dit de reden voor de aanval was.

Na de machtsovername kwamen de taliban naar het huis van uw paternale oom en werd hij meegenomen en doodgeschoten. Dit omdat hij voor het leger werkte. De taliban waren eveneens op zoek naar uw vader. Hij was op dat moment in Faryab, waar hij tewerkgesteld was voor de ontminningsdienst van het nationale leger.

Eén week na het overlijden van uw oom (en de machtsovername door de taliban) kwam uw vader terug naar jullie huis in Solanak. Daarop vertrok u meteen met uw ouders en uw broers uit Afghanistan. Jullie reisden naar Iran, waar jullie zo'n vier maanden verbleven. Nadien reisden jullie door naar Turkije, waar jullie ongeveer vijf maanden verbleven. Nadien, op weg naar Griekenland, raakte u gescheiden van uw familie en werden zij uiteindelijk terug gedeporteerd naar Afghanistan. Nadien verlieten ze het land opnieuw en verbleven ze een tijdje in Pakistan. Op dit moment bevindt uw moeder zich terug in het dorp Solanak in Afghanistan samen met uw broers. Uw vader bevindt zich ook in Afghanistan, maar leeft er ondergedoken.

U reisde verder naar Europa en kwam aan in België op 13 oktober 2022. De dag nadien diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u vermoord te worden door de taliban omdat u de oudste zoon bent.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: het militaire boekje van uw vader; de taskara van uw vader; foto's van het werk van uw vader; de bankkaart van uw vader; een medisch attest met een beschrijving van uw littekens; foto's van uw been; uw taskara; een brief en de identiteitskaarten van uw leerkrachten in België omtrent uw integratie.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA Country

Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader in het leger zat en na de machtsovername gezocht werd door de taliban. Er kunnen echter enkele vraagtekens gezet worden bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over het werk van uw vader.

Zo dient te worden opgemerkt dat u slechts beperkte verklaringen kan afleggen over zijn werk. Zo is het frappant dat u niet weet wat zijn rang binnen het leger was en dat u ook geen enkele andere rang kent. Nochtans stelt u wel dat u ook voor het leger wilde werken (CGVS, p.13). Dit maakt het des te vreemder dat u dan niks weet over de hiërarchie binnen het leger en doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook stelt u dat uw vader u verhalen vertelde over zijn werk (CGVS, p.13). Gevraagd naar een voorbeeld van zo'n verhaal stelt u dan weer dat u deze niet onthield (ibid.). Dit is wederom vreemd gelet op uw eigen interesse om het leger te vervoegen. Ook stelt u dat hij veel anekdotes vertelde, maar u geeft slechts een weinig concreet voorbeeld (ibid.). Tevens is het vreemd dat u, ondanks de vele verhalen en anekdotes van uw vader, niemand kende met wie hij samenwerkte (CGVS, p.14). U stelt dat hij de namen nooit noemde (ibid.). Het is echter weinig aannemelijk dat hij nooit een naam van een collega zou laten vallen wanneer hij zo veelvuldig over zijn werk vertelde.

Tevens weet u niet in welk korps uw vader was tewerkgesteld. U weet dat hij in Faryab werkte en iets deed met ontminning, maar meer kan u daar niet over vertellen (CGVS, p.13-14). Echter valt de informatie over zijn korps wel te lezen in het legerboekje dat u neerlegt. Het feit dat u de inhoud van de documenten die u neerlegt amper kent, getuigt dan ook van een zekere desinteresse, wat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder ondermijnt. Bovendien dient er gewezen te worden op de beperkte bewijswaarde van Afghaanse documenten daar deze zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Hetzelfde geldt voor de bankkaart die u neerlegt van uw vader. Deze is bovendien ook amper leesbaar.

Voorts dient te worden opgemerkt dat in het legerboekje dat u neerlegt staat dat de functie 'ingenieur' was. Dat u desondanks stelt dat uw vader laagopgeleid was (CGVS, p.13), is vreemd en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas. Ook dient te worden opgemerkt dat in het legerboekje genoteerd staat dat uw vader op 13/09/2011 in het leger trad, terwijl u stelt dat hij dit pas deed toen u zo'n 8 à 9 jaar was; zijnde in 2015 à 2016 (CGVS, p.12). Ook werd het legerboekje uitgegeven op datum 23/09/2014, hetgeen geenszins aantoonde dat uw vader tot aan de machtsovername deel uitmaakte van het leger. Deze zaken zetten uw verklaringen dan ook nog verder op de helling.

Vervolgens laat u na zicht te bieden op de huidige situatie en verblijfplaats van uw vader. U stelt dat hij zich op dit moment verborgen houdt in Afghanistan, maar u weet niet waar (CGVS, p.8). Gelet op uw bewering dat hij ondergedoken leeft, is het bijzonder vreemd dat hij er dan toch in geslaagd is een taskara te bekomen op dd. 26/04/2022 in Kapisa. Gelet op het feit dat de taliban de autoriteiten zijn na de machtsovername in augustus 2021 is het opmerkelijk dat uw vader dan toch een taskara gaat aanvragen. Dit getuigt geenszins van een ondergedoken levensstijl en doet te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook uw verklaringen over dat u geen contact heeft met uw familie kunnen niet overtuigen (CGVS, p.8). U stelt dat u geen middelen heeft om hen te contacteren (CGVS, p.9).

Echter zou een klasgenoot u wel geïnformeerd hebben dat uw familie naar Afghanistan was gedeporteerd en dat ze terug in het dorp wonen en geeft hij u nu ook nog info over uw familie en hoe het met hen gaat (ibid.). Dat u desondanks beweert niet aan een telefoonnummer van uw familie te kunnen komen of een andere manier zou kunnen vinden om hen te contacteren (ibid.) is dan ook niet ernstig. U wenst het CGVS duidelijk geen zicht te bieden op waar en in welke omstandigheden uw familie zich werkelijk bevindt. Bovendien dient te worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw moeder en uw broers na hun terugkeer naar het dorp nog problemen hebben gekend met de taliban. Dit toont te meer aan dat er geen gegronde vrees voor vervolging bestaat in uwen hoofde.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat het incident waarbij u gewond raakte aan uw been evenmin een nood aan internationale bescherming in uwen hoofde rechtvaardigt. Dit is immers geenszins actueel en u kende nadien zelf geen problemen meer met de taliban (CGVS, p.18).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev

blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger

louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is

van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments](https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments.pdf)

(europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij

telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. U haalt evenmin een vrees in dit verband aan.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 14-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde naar school ging en op de velden werkte als landbouwer (CGVS, p.5).

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van ongeveer twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft bovendien ook nog een netwerk in uw regio van herkomst dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan. De brief die uw leerkrachten in België schreven over uw integratie kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Deze toont immers louter aan dat u naar school gaat.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen evenmin wijzigen. Uw taskara en die van uw vader bevatten louter persoonsgegevens. Uit de door u neergelegde foto's van het werk van uw vader kan dan weer niets worden afgeleid over de identiteit van de persoon die erop staat afgebeeld of wat zijn eventueel verwantschap is met u. Bovendien kan aan foto's geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat erop wordt afgebeeld. Wat betreft het medisch attest met de beschrijving van uw littekens, dient te worden opgemerkt dat een dergelijk attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Uit de foto's van uw been kan evenmin iets worden afgeleid over waar en in welke omstandigheden u de littekens opliep.

Op 6 februari 2024 ontving het CGVS tevens enkele opmerkingen van uw advocaat bij de notities van uw persoonlijk onderhoud. Deze opmerkingen bevatten louter toevoegingen bij uw verklaringen over zaken die in deze beslissing niet worden betwist of enkele spellingscorrecties van Afghaanse plaatsnamen. Ze zijn dan ook niet van dienen aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen.

De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek naar het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

“- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;

- de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;

- het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.”

- Vooreerst gaat verzoeker in op zijn jonge leeftijd en daaruit volgende kwetsbaarheid.

Verzoeker kwam België binnen op jonge leeftijd, als niet-begeleide minderjarige. Intussen is hij zeventien jaar oud. De bijzondere procedurele maatregelen die genomen werden om tegemoet te komen aan de jeugdige leeftijd en maturiteit van de verzoeker, blijken onvoldoende. Het aanstellen van een voogd en de mogelijkheid voor deze laatste om opmerkingen te formuleren en/of documenten neer te leggen kan immers niet volstaan. De getroffen maatregelen betreffen allen louter het verloop van het persoonlijk onderhoud. Echter was het van belang om verzoekers jonge leeftijd en maturiteit eveneens in acht te nemen bij de beoordeling van zijn verklaringen. Hoewel de bestreden beslissing stelt dat ook bij de beoordeling van zijn verklaringen rekening werd gehouden met verzoekers jonge leeftijd, kan dit niet blijken uit de bestreden beslissing op welke wijze dit dan gebeurde. Integendeel, de verzoeker wordt geacht te vertellen over het werk van zijn vader alsof hij samen met hem gewerkt had. Met zijn jonge leeftijd in Afghanistan, onderweg naar België en tijdens zijn persoonlijk onderhoud wordt niet het minste rekening gehouden. Het was *in casu* van belang om rekening te houden met het gegeven dat verzoeker aankwam toen hij slechts vijftien jaar oud was, en dat hij zeer jong was op het moment dat zijn problemen zich voordeden. Zijn problemen begonnen toen hij amper 10,5 of 11 jaar oud was en hij Afghanistan verliet.

- Verzoeker gaat daarna in op de motieven van de bestreden beslissing in verband met de redenen waarom hij niet kan terugkeren naar Afghanistan.

Wat zijn problemen met de taliban betreft, herinnert verzoeker eraan dat hij zelf nooit voor het leger heeft gewerkt. Hij verliet zijn land op veertienjarige leeftijd. Buiten dat zijn vader ontmijner was, wist de verzoeker niet veel over zijn werk. Als zijn vader iets vertelde over zijn werk, dan betrof het concrete verhalen of momenten, en geen les omtrent de samenstelling van en de hiërarchie binnen het leger. Verzoekers vader kwam maar zeer zelden naar huis. Zoveel opportuniteiten om over zijn werk te praten, hadden ze dus ook niet. Verzoeker herhaalt zijn verklaringen. Dat de verzoeker zelf ook voor het leger wilde werken, doet daaraan geen afbreuk. Verzoekers interesse om bij het leger te gaan was te wijten aan zijn vaderlandsgevoel, niet aan zijn uitgebreide kennis van de samenstelling en hiërarchie van het leger. De verwachtingen aangaande verzoekers kennis over het leger *an sich* zijn absurd en verregaand.

Betreffende de verhalen die zijn vader vertelde, wenst verzoeker de context waarin dit plaatsvond te verduidelijken. Het is niet zo dat zijn vader en hij samen neerzaten en zijn vader hem dan het ene na het andere verhaal vertelde. Veeleer vertelde zijn vader hem sporadisch, bijvoorbeeld, dat één van zijn collega's erg moedig was geweest en dat het belangrijk was voor verzoeker om moedig te zijn. Hij vertelde dat verzoeker goed moest studeren op school, zodat hij ook bij het leger zou kunnen gaan werken en even eervol en moedig zou kunnen zijn als zijn collega's. Veeleer vertelde verzoekers vader aldus levenslessen, waarin hij sporadisch verwees naar zijn collega's. Verzoeker geeft toe de namen van de collega's van zijn vader niet onthouden te hebben. Hij wenst er echter aan te herinneren dat hij nog erg jong was, de namen

van zijn collega's waren voor hem irrelevant: wat belangrijk was, was dat zijn vader thuis was en dat hij tijd kon doorbrengen met hem. Gelet op het moeilijke migratieparcours van de verzoeker, kan het overigens niet verbazen dat details, zoals de namen van de collega's van zijn vader, hem niet zijn bijgebleven. Daar komt nog bij dat verweerders stelling dat verzoekers vader "veelvuldig" over zijn werk vertelde, een subjectieve interpretatie van verzoekers verklaringen is. Dit is immers niet hoe verzoeker zichzelf uitdrukte tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Zijn vader vertelde geen details aan zijn jong kind. Dit zou, gelet op het gevaar voor veiligheidspersoneel zelfs voor de machtsvername, immers uitermate onvoorzichtig zijn... Natuurlijk vertelde hij niet over waar exact zijn werkplaats gelegen was, of welke operaties ze precies uitvoerden. Dit zou immers uiterst onvoorzichtig zijn.

Verzoeker had overigens niet begrepen dat van hem verwacht werd zijn eigen dossier op voorhand in te studeren. Hij kreeg de documenten toegezonden van zijn familie, ter staving van het werk van zijn vader. Hij nam de documenten door en hij wist van ieder document wat het was, zonder dat hij uit zijn hoofd leerde wat erin stond. Aangaande de neergelegde documenten, wenst verzoeker te bevestigen dat het wel degelijk authentieke documenten betreffen. Hij legde de documenten neer die zijn familie hem toezond.

Vervolgens zou verzoeker nalaten zicht te bieden op de huidige situatie en verblijfplaats van zijn vader. Het was de vrouw van verzoekers oom die de taskara voor zijn vader ging aanvragen. Er bestaat in Afghanistan (vooralsnog) geen elektronisch systeem dat de namen vermeldt van alle burgers, dan wel de namen van alle personen die werkzaam waren voor de voormalige overheid. Hoe de autoriteit die de taskara opmaakte had kunnen weten dat deze persoon ooit voor het leger werkte, is dan ook onduidelijk. De bestreden beslissing houdt er een foutief beeld van de manier van werken van de Afghaanse administratie op na.

Verzoeker stond in contact met zijn familie via de vrouw van zijn oom. Zijn moeder heeft geen eigen telefoon. Steeds wanneer verzoeker zijn tante belde, viel de verbinding weg, hetgeen langs beide kanten van de lijn erg frustrerend was. Zijn tante moest steeds een berg op lopen om genoeg verbinding te krijgen, hetgeen er sowieso al voor zorgde dat hun contacten erg beperkt bleven.

Tot slot merkt verzoeker op dat geleden vervolging slechts één indicatie is dat een verzoeker om internationale bescherming een vrees zal kennen bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Daarnaast toont het ene incident duidelijk aan dat de taliban perfect op de hoogte zijn van het pro-overheid sentiment van de leden van verzoekers familie. *In casu* vreest verzoeker voor zijn leven, omwille het werk van zijn vader, en bij uitbreiding de pro-(voormalige)overheid houding van zijn hele familie. Wat dit betreft is het dienstig te verwijzen naar beschikbare informatie waaruit blijkt dat er in Afghanistan wel degelijk sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid én hun familieleden te maken kunnen krijgen met vervolging. Verzoeker verwijst naar landeninformatie en richtlijnen.

Daarnaast stelt de bestreden beslissing dat verzoekers verklaringen omtrent zijn activiteiten bij de jeugdraad niet konden overtuigen. Na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker niet begrijpt wat er wordt bedoeld met "*concreet/specifiek voorbeeld*" of "*concrete taken*". In plaats van uit te leggen wat er precies mee wordt bedoeld, wordt de vraag simpelweg verschillende keren herhaald. Ook de verwerende partij gebonden is aan de samenwerkingsplicht en het was haar taak ervoor te zorgen dat haar vragen goed begrepen werden. Het is onzorgvuldig, en minstens ontzettend onethisch, om vast te stellen dat een vraag die dermate belangrijk blijkt te zijn voor de beoordeling van verzoekers relaas niet begrepen wordt, en daaruit dan af te leiden dat verzoeker niet geloofwaardig is.

Daarnaast lijkt het erop dat de verwerende partij zelf niet op de hoogte is van het reilen en zeilen in Afghanistan. Haar ontoereikende kennis van de situatie aldaar, zorgt ervoor dat zij de verzoeker ervan beticht geen details te kunnen geven over de banden tussen de kuchi's en de taliban. Nochtans is het algemeen geweten dat de kuchi's en taliban elkaar steunen. Verzoeker citeert uit landeninformatie en richtlijnen.

Het zou de verwerende partij gesierd hebben om enig opzoekwerk gedaan te hebben betreffende de banden tussen de kuchi's en de taliban. Van verzoeker kan niet worden verwacht dat hij de geschiedenis van de banden tussen de taliban en de kuchi's, die teruggaat tot het Sovjet tijdperk, uitlegt tijdens zijn persoonlijk onderhoud.

Een algemeen gevoel van wantrouwen heerste in Afghanistan, zowel voor als na de machtsvername door de taliban. Iedereen kan spion zijn. Wie loyaal is aan de taliban, zal er niet voor terugdeinzen een jeugdvriend te verklikken.

Opnieuw toont de redenering van de verwerende partij aan dat zij eigenlijk niets weet over Afghanistan... Verzoeker was op de verkeerde plaats op het verkeerde moment. Hij werd gezien, en verraden. Ook al had hij niets met de aanval te maken, hij was gezien. Indien de verwerende partij zou denken dat de taliban eerst een zorgvuldig onderzoek zouden uitvoeren en kijken of verzoeker wel beschikt over informatie over de aanval en of hij geen alibi zou hebben, dan zou zij de bal volledig mis slaan. Het vermoeden dat verzoeker de taliban verklikt had, de minste link die hij had met de aanval, was immers voldoende.

Waarom van verzoeker verwacht wordt dat hij afkomt met gedetailleerde informatie over de overleden taliban en de eenheid die de aanval uitvoerde, is een raadsel. Er worden hem verwachtingen opgelegd die hij nooit kan inlossen. Verzoekers vervangend raadsman, die aanwezig was tijdens het persoonlijk onderhoud, voegt hier graag aan toe dat de houding van de *protection officer* van in het begin vijandig was. Dit vindt weerslag in de notities van het persoonlijk onderhoud. De vragen die gesteld worden zijn kort, direct en worden niet in een context geplaatst.

Betreffende verzoekers eigen activiteiten voor de lokale politie, wenst hij erop te wijzen dat hij reeds tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangaf dat dit geen officiële tewerkstelling was. Aangezien hij zich bij officier Y. verschool voor de taliban, besloot verzoeker om ook de wapens op te nemen en het dorp tegen de taliban te beschermen. Om betaald te kunnen worden, gaf hij na enkele maanden zijn taskara af aan de commandant, zodat hij officieel geregistreerd zou kunnen worden. Daar de machtsovername plaatsvond, werd hij uiteindelijk nooit geregistreerd. Verweerders kwaadwillige interpretatie van verzoekers verklaringen is onzorgvuldig.

Verzoeker weet niet welke talib zijn broer doodde. Uiteraard werd verzoekers familie daar niet over geïnformeerd. Uit het bovenstaande blijkt verweerders vooringenomenheid, 10haar kwaadwillige interpretatie van verzoekers verklaringen en haar totaal ontoereikende kennis over Afghanistan (zowel voor als na de machtsovername).

Verzoekers relaas is coherent, houdt steek en in overeenstemming met de beschikbare informatie.

Verzoekers vrees staat derhalve wel degelijk vast.

Om al deze redenen, is verzoeker er dan ook van overtuigd dat zijn leven in gevaar zou zijn bij terugkeer naar Afghanistan.

- Verzoeker betwist in het verzoekschrift de beoordeling van de bestreden beslissing inzake zijn situatie als 'verwesterde' Afghaan na de machtsovername door de taliban.

In casu liet de verwerende partij verder ook na om de situatie van de eiser na de machtsovername door de Taliban grondig te analyseren. Verzoeker citeert uit rechtspraak van de Raad, alsook informatie van Nansen en verwijst uitgebreid naar landeninformatie en richtlijnen aangaande de verwestering van Afghanen die al enige tijd in het Westen verblijven.

De bestreden beslissing stelt dat uit de beschikbare informatie niet blijkt dat in het algemeen gesteld kan worden dat personen die terugkeren uit het Westen risico lopen op vervolging. Echter verwijst de bestreden beslissing slechts naar één rapport dat bovendien niet uitsluit dat verwesterde Afghanen het risico lopen op vervolging. De bestreden beslissing ging aldus over tot een gedeeltelijke lezing van het EUAA-rapport, en liet na andere beschikbare informatie te consulteren. Dat stigmatisering of uitstoting slechts in uitzonderlijke gevallen als vervolging beschouwd kunnen worden, betoogt verzoeker dat het vaste rechtsspraak is van de Raad dat in Afghanistan banden met familie en de gemeenschap cruciaal zijn voor het leven aldaar. Voor de overige elementen die de bestreden beslissing aanhaalt om te besluiten dat verwesterde Afghanen bij terugkeer geen gegronde vrees voor vervolging kennen, meent verzoeker dat het onduidelijk is waar deze informatie vandaan komt, en dat de conclusies van de bestreden beslissing indruisen tegen wat in het verzoekschrift aangehaalde informatie.

Verzoeker heeft intussen een heel andere kledingstijl, hij heeft geen lange baard en hij luistert in zijn vrije tijd graag naar muziek. De reis naar en zijn verblijf in Europa, en meer bepaald zijn verblijf in België sinds twee jaar, hebben een duidelijke impact op de verzoeker nagelaten. Verzoeker acht het onmogelijk om zich te re-integreren in de Afghaanse samenleving die gebaseerd is op het belang van hiërarchie en niet op vrije wil, zeker niet gelet op de recent ingevoerde en verregaande gedragsregels. Zijn vrees om als verwesterd worden gepercipieerd is dan ook reëel, en niet louter hypothetisch.

Verzoeker heeft zich gebruiken en gewoonten eigen gemaakt die onverenigbaar zijn met de sociaal aanvaardbare gedragingen in een door de taliban geregeerd Afghanistan, en dit dankzij zijn scholing in België. Daarnaast nam verzoeker ook deel aan een muzisch-artistiek project met Belgische jongeren en jongeren met een migratieachtergrond. Vijf dagen lang woonde verzoeker aldus samen met 8 Belgische jongeren en 7 andere jongeren met migratieachtergrond. Aan het einde van deze vijfdaagse, presenteerde verzoeker hetgeen hij geleerd had: hij zong voor de aanwezigen en bespeelde verschillende muziekinstrumenten. Zoals hierboven reeds werd aangegeven, zijn de regels in Afghanistan, en met name in de provincie Kapisa, met betrekking tot zingen en het maken van muziek erg streng. Verzoeker leerde zich in België uitdrukken met behulp van muziek, en kent omwille daarvan een bijkomende vrees. Daarenboven is verzoeker niet bekend met de actuele strenge gedrags- en kledingsregels die door de taliban werden voorgeschreven sinds de machtsovername, daar verzoeker Afghanistan reeds ervoor verliet. Voor de

machtsovername was de overheid aan de macht, en verzoeker heeft aldus nooit volgens talibanregels geleefd. Daarenboven is verzoeker al veel vergeten, zoals de namen van de maanden volgens de Afghaanse kalender. Hij zal aldus eerst zichzelf opnieuw vertrouwd moeten maken met het leven in Afghanistan en de terminologie die daarmee gepaard gaat, én daar bovenop zal hij de nieuwe regels moeten uitzoeken en zich eigen maken. Het is ook duidelijk dat er steeds nieuwe regels bij blijven komen. Verzoeker nam Belgische gewoonten en gebruiken zowel bewust als onbewust over, onder meer dankzij zijn scholing en zijn deelname aan projecten. Zo is het voor hem zeer natuurlijk geworden om te praten met vrouwen, om hen vragen te stellen en om hun mening te waarderen. Indien hij met deze ingesteldheid naar Afghanistan zou terugkeren en een vrouw zou aanspreken in het openbaar of blijk zou geven van appreciatie van de mening van een vrouw, zou zijn leven onmiddellijk in gevaar zijn. Verzoeker merkt ook op dat in Europa mensen elkaar aankijken wanneer ze een gesprek voeren. Dit is een gewoonte die hij overnam. Oogcontact maken met een taliban, indien hij terug naar Afghanistan zou moeten keren, zou hem echter zijn leven kunnen kosten. Verzoeker is bovendien niet bekend met de regels en sociaal aanvaardbare gedragingen die door de taliban werden opgelegd. Dit is zeer gevaarlijk, aangezien, zoals hierboven en hierna wordt aangetoond dat de taliban niet vergevingsgezind zijn ten aanzien van personen die hun regels overtreden, laat staan indien het jongens of jongemannen betreffen die terugkeren van een lang verblijf in Europa.

- Conclusie voor de vluchtelingenstatus

“Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de verzoeker van oordeel dat hij aannemelijk maakte dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan, in lijn met de analyse van Uw Raad hieromtrent.

De verzoeker wijst op de volgende elementen: (1) het feit dat hij al twee jaar in België is, (2) dat hij zijn land op jonge leeftijd verliet en aldus vormende jaren doorbracht buiten Afghanistan én dat hij niet bekend is met de huidige regels van de taliban, (3) het feit dat hij als anti-taliban (minstens als ongelovige) wordt beschouwd omwille van het werk van zijn vader, (4) zijn integratie in België, o.m. dankzij zijn scholing en zijn deelname aan projecten, waardoor hij zich verschillende Belgische gebruiken en gewoonten eigen heeft gemaakt die onverenigbaar zijn met de sociaal aanvaardbare gedragingen in Afghanistan (5) zijn herkomst uit de provincie Kapisa (6) en het risico dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap daar hij lang genoeg uit het land zijn geweest om te “verwestern” of minstens als “verwesterd” beschouwd te worden en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet meer vertrouwd is met de plaatselijke normen en gebruiken, daar deze fel veranderd zijn sinds zijn vertrek. Er is geen “margin of error” en de taliban elke overtreding zwaar afstraft, te meer wanneer het jongens zijn die terugkeren uit het Westen die de regels overtreden.”

- Naast de vluchtelingenstatus, kan in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden.

Verzoeker verwijst uitgebreid naar landeninformatie en richtlijnen aangaande de huidige veiligheidssituatie en socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook uit rechtspraak van de Raad.

Een intern beschermingsalternatief bestaat in Afghanistan niet. Het is voor verzoeker niet eenvoudig om te achterhalen hoe de situatie op dit moment is voor zijn familie. Enerzijds is het in Afghaanse families moeilijk om hierover te praten. De ouders van verzoeker willen vermijden dat hij zich zorgen maakt om hen.

Anderzijds verloopt het contact tussen verzoeker en zijn familie heel moeizaam sinds de machtsovername door de taliban. Er is weinig verbinding, waardoor het erg moeilijk is om diepgaande gesprekken te hebben.

Verzoeker besluit dat de verzamelde informatie aantoont dat de humanitaire crisis in Afghanistan overwegend te wijten is aan de handelingen (of het nalaten daarvan) van de taliban, en dat de situatie aldus onder artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, waardoor aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toegekend moet worden.

Verzoeker besluit dat uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat de situatie in Afghanistan, in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, op dit moment wel degelijk een uitzonderlijke situatie is waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. *In casu* wordt het niet bestreden dat verzoeker een man is die nu al ruime tijd in Europa verblijft, dat hij psychologisch kwetsbaar is, wat “*persoonlijke omstandigheden*” inhouden die het risico om slachtoffer te worden van ernstige schade versterken.

- Conclusie voor de subsidiaire beschermingsstatus

“Ten slotte moet de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) worden geanalyseerd, met name drie arresten waarin het Hof verduidelijkt wanneer socio-economische omstandigheden de vereiste drempel van ernst bereiken om te kunnen besluiten dat er sprake is van onmenselijke behandeling, en dus van een schending van artikel 3 EVRM. In de analyse van Vluchtelingenwerk Vlaanderen wordt deze rechtspraak van het EHRM als volgt samengevat:

[“Vluchtelingenwerk Vlaanderen, Afghanistan: Juridische analyse beslissingen CGVS, 25 april 2022, pp. 4-6.”]

Als de vluchtelingstatus niet toekend zou worden aan de verzoekers, moet er vastgesteld worden dat de verzoekende partijen aan de voorwaarden van het artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980 voldoen. De subsidiaire beschermingsstatus moet bij gevolg toegekend worden.”

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- Getuigenis J.C. van 6 september 2024 (stuk 3);
- Getuigenis T.O. van 7 september 2024 (stuk 4).

3.1.3. In een aanvullende nota van 19 maart 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- het EUAA-rapport “Afghanistan Country Focus” van december 2023
- het EUAA-rapport “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024;
- het EUAA-rapport “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- het EUAA-rapport “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023;
- de COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport “COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 2 februari 2024;
- het EUAA-rapport “Afghanistan Country Focus” van november 2024.

3.1.4. In een aanvullende nota van 19 maart 2025 en ter terechtzitting van 21 maart 2025 licht verzoeker zijn integratie verder toe.

Hij verwijst tevens naar rechtspraak van de Raad omtrent verwestering bij Afghanen. Ook wordt verwezen naar landeninformatie van satp.org over de veiligheidssituatie in de provincie Kapisa.

Hij brengt de volgende stukken ter kennis:

- documenten scholing (stuk 1);
- arbeidscontract studentenjob (stuk 2);
- getuigenissen sociaal netwerk (stukken 3-13);
- deelnameattest “*projet de résidence artistique interculturelle* » van 7 mei 2024 (stuk 14);
- attest basic fit (stuk 15);
- foto's (stuk 16).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoeker moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

De Raad merkt op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 13; CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2). Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat hem gepaste vragen werden gesteld. Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt verder uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

Gelet op bovenstaande vaststellingen en bij gebrek aan dienstige argumenten in het verzoekschrift tegen de volgende motieven van de bestreden beslissing, neemt de Raad deze integraal over:

"Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader in het leger zat en na de machtsovername gezocht werd door de taliban. Er kunnen echter enkele vraagtekens gezet worden bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over het werk van uw vader.

Zo dient te worden opgemerkt dat u slechts beperkte verklaringen kan afleggen over zijn werk. Zo is het frappant dat u niet weet wat zijn rang binnen het leger was en dat u ook geen enkele andere rang kent. Nochtans stelt u wel dat u ook voor het leger wilde werken (CGVS, p.13). Dit maakt het des te vreemder dat u dan niks weet over de hiërarchie binnen het leger en doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook stelt u dat uw vader u verhalen vertelde over zijn werk (CGVS, p.13). Gevraagd naar een voorbeeld van zo'n verhaal stelt u dan weer dat u deze niet onthield (ibid.). Dit is wederom vreemd gelet op uw eigen interesse om het leger te vervoegen. Ook stelt u dat hij veel anekdotes vertelde, maar u geeft slechts een weinig concreet voorbeeld (ibid.). Tevens is het vreemd dat u, ondanks de vele verhalen en anekdotes van uw vader, niemand kende met wie hij samenwerkte (CGVS, p.14). U stelt dat hij de namen nooit noemde (ibid.). Het is echter weinig aannemelijk dat hij nooit een naam van een collega zou laten vallen wanneer hij zo veelvuldig over zijn werk vertelde.

Tevens weet u niet in welk korps uw vader was tewerkgesteld. U weet dat hij in Faryab werkte en iets deed met ontminning, maar meer kan u daar niet over vertellen (CGVS, p.13-14). Echter valt de informatie over zijn korps wel te lezen in het legerboekje dat u neerlegt. Het feit dat u de inhoud van de documenten die u neerlegt amper kent, getuigt dan ook van een zekere desinteresse, wat de geloofwaardigheid van uw

asielrelaas nog verder ondermijnt. Bovendien dient er gewezen te worden op de beperkte bewijswaarde van Afghaanse documenten daar deze zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Hetzelfde geldt voor de bankkaart die u neerlegt van uw vader. Deze is bovendien ook amper leesbaar.

Voorts dient te worden opgemerkt dat in het legerboekje dat u neerlegt staat dat de functie 'ingenieur' was. Dat u desondanks stelt dat uw vader laagopgeleid was (CGVS, p.13), is vreemd en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas. Ook dient te worden opgemerkt dat in het legerboekje genoteerd staat dat uw vader op 13/09/2011 in het leger trad, terwijl u stelt dat hij dit pas deed toen u zo'n 8 à 9 jaar was; zijnde in 2015 à 2016 (CGVS, p.12). Ook werd het legerboekje uitgegeven op datum 23/09/2014, hetgeen geenszins aantoont dat uw vader tot aan de machtsovername deel uitmaakte van het leger. Deze zaken zetten uw verklaringen dan ook nog verder op de helling.

Vervolgens laat u na zicht te bieden op de huidige situatie en verblijfplaats van uw vader. U stelt dat hij zich op dit moment verborgen houdt in Afghanistan, maar u weet niet waar (CGVS, p.8). Gelet op uw bewering dat hij ondergedoken leeft, is het bijzonder vreemd dat hij er dan toch in geslaagd is een taskara te bekomen op dd. 26/04/2022 in Kapisa. Gelet op het feit dat de taliban de autoriteiten zijn na de machtsovername in augustus 2021 is het opmerkelijk dat uw vader dan toch een taskara gaat aanvragen. Dit getuigt geenszins van een ondergedoken levensstijl en doet te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook uw verklaringen over dat u geen contact heeft met uw familie kunnen niet overtuigen (CGVS, p.8). U stelt dat u geen middelen heeft om hen te contacteren (CGVS, p.9). Echter zou een klasgenoot u wel geïnformeerd hebben dat uw familie naar Afghanistan was gedeporteerd en dat ze terug in het dorp wonen en geeft hij u nu ook nog info over uw familie en hoe het met hen gaat (ibid.). Dat u desondanks beweert niet aan een telefoonnummer van uw familie te kunnen komen of een andere manier zou kunnen vinden om hen te contacteren (ibid.) is dan ook niet ernstig. U wenst het CGVS duidelijk geen zicht te bieden op waar en in welke omstandigheden uw familie zich werkelijk bevindt. Bovendien dient te worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw moeder en uw broers na hun terugkeer naar het dorp nog problemen hebben gekend met de taliban. Dit toont te meer aan dat er geen gegronde vrees voor vervolging bestaat in uw hoofd.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat het incident waarbij u gewond raakte aan uw been evenmin een nood aan internationale bescherming in uw hoofd rechtvaardigt. Dit is immers geenszins actueel en u kende nadien zelf geen problemen meer met de taliban (CGVS, p.18)."

"De brief die uw leerkrachten in België schreven over uw integratie kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Deze toont immers louter aan dat u naar school gaat.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen evenmin wijzigen. Uw taskara en die van uw vader bevatten louter persoonsgegevens. Uit de door u neergelegde foto's van het werk van uw vader kan dan weer niets worden afgeleid over de identiteit van de persoon die erop staat afgebeeld of wat zijn eventueel verwantschap is met u. Bovendien kan aan foto's geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke onschending van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat erop wordt afgebeeld. Wat betreft het medisch attest met de beschrijving van uw littekens, dient te worden opgemerkt dat een dergelijk attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Uit de foto's van uw been kan evenmin iets worden afgeleid over waar en in welke omstandigheden u de littekens opliep.

Op 6 februari 2024 ontving het CGVS tevens enkele opmerkingen van uw advocaat bij de notities van uw persoonlijk onderhoud. Deze opmerkingen bevatten louter toevoegingen bij uw verklaringen over zaken die in deze beslissing niet worden betwist of enkele spellingscorrecties van Afghaanse plaatsnamen. Ze zijn dan ook niet van dien aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen."

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn vader in het leger zat en na de machtsovername gezocht werd door de taliban. De geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over het werk van zijn vader wordt terecht in twijfel getrokken.

Verzoekers bijkomende verklaringen over zijn verklaringen en verwijzing naar algemene informatie laten geen andere beoordeling van de bestreden beslissing toe, namelijk dat (1) verzoeker slechts beperkte verklaringen aflegt over het werk van zijn vader, (2) verzoeker nalaat zicht te bieden op de huidige situatie van zijn vader en zijn verblijfplaats, (3) verzoekers verklaringen dat hij geen contact meer heeft met zijn familie ongeloofwaardig is, (4) verzoeker op één incident na nooit problemen kreeg met de taliban en (5) de door verzoeker neergelegde documenten geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

Waar het verzoekschrift grieven ontwikkelt en een toelichting geeft dat de bestreden beslissing verkeerd stelt dat verzoekers verklaringen over zijn activiteiten bij de jeugdraad niet kunnen overtuigen, merkt de Raad op dat dit motief niet terug te vinden is in de bestreden beslissing en geen verband houdt met verzoekers relaas. Dit geldt evenzeer voor het middelonderdeel dat ingaat op verzoekers eigen activiteiten voor de lokale politie en de talib die verzoekers broer heeft gedood.

Aangaande verzoekers vermeende verwestering oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, het volgende.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO *Afghanistan Country Focus*, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft *"zina"*— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden

waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (*Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51).

Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de

tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Het EUAA-rapport “*Country Focus Afghanistan*” van november 2024 bevat slechts gelijklopende informatie met bovenstaande vaststellingen. In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

In casu stelt verzoeker dat hij intussen een heel andere kledingstijl heeft, hij geen lange baard heeft en hij in zijn vrije tijd naar muziek luistert. Zijn verblijf in België sinds twee jaar hebben volgens hem een duidelijke impact op hem nagelaten. Verzoeker gaat naar school in België. Daarnaast nam verzoeker ook deel aan een muzisch-artistiek project met Belgische jongeren en jongeren met een migratieachtergrond. Vijf dagen lang woonde de verzoeker aldus samen met 8 Belgische jongeren en 7 andere jongeren met migratieachtergrond. Aan het einde van deze vijfdaagse, presenteerde verzoeker hetgeen hij geleerd had: hij zong voor de aanwezigen en bespeelde verschillende muziekinstrumenten. Het is voor verzoeker zeer natuurlijk geworden om te praten met vrouwen, om hen vragen te stellen en om hun mening te waarderen. Hij merkte ook op dat in Europa mensen elkaar aankijken wanneer ze een gesprek voeren. Dit is een gewoonte die hij overnam. In zijn aanvullende nota legt hij getuigenissen neer van zijn leerkrachten, een collega en ex-werkgever. Hij legt tevens een deelnameattest neer van een muzikaal project, foto's en een attest van de fitness.

Uit de voorliggende elementen blijkt echter geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker sinds oktober 2022 in België heeft verbleven, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Verzoeker was 14 jaar oud toen hij uit Afghanistan vertrok en 15 jaar oud toen hij België binnenkwam, waardoor kan worden aangenomen dat hij bij zijn vertrek reeds voor een groot deel was gevormd naar de Afghaanse waarden en normen. Het geheel van de door verzoeker aangereikte elementen doet daarnaast niet besluiten dat hij zich bij een terugkeer naar Afghanistan niet terug zou kunnen aanpassen aan de daar geldende normen en waarden. Het feit dat verzoeker hier naar school gaat, een westerse kledingstijl heeft en deelnam aan een muzisch-artistiek project en getuigenissen hierover neerlegt, zijn onvoldoende om een concrete verwestering aan te tonen in zijn hoofde. De documenten die hij neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen.

Verzoeker toont aldus geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging. Evenmin blijkt uit zijn verklaringen en uit de beoordeling ervan dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban hem niet zal viseren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Bovendien brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen.

Wat de machtsvername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban.

Waar verzoeker nog wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de

samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van “*gedeelde bewijslast*” is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: “*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)*”.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdoleerd of dat hij behoort tot een groep van geïdoleerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdoleerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Kapisa.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een

ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van mei 2024.

Verzoeker kan niet worden gevolgd dat hij een verhoogd risico loopt omdat hij al ruime tijd in Europa verblijft, noch omwille van zijn bewering dat hij psychologisch kwetsbaar is, nog los van het feit dat dit laatste beperkt is tot een blote bewering.

Er zijn geen persoonlijke omstandigheden aan de orde die voor verzoeker het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP